

Embedsmand... for os alle

MF 30.06.2014

AF INGER & JØRGEN SAABY, SUNDBY MORS

I lørdagens udgave af MF behandles spørgsmålet om Moleret i "Mosebjerget". I artiklen citeres Michael Dickenson for det synspunkt, at "en fredning ikke nødvendigvis er en hindring for råstofindvinding".

Men at der i et fredet område skulle gives tilladelse til indvinding af moler, der absolut ikke er et samfundsvitalt råstof som sand, sten, grus o. lign., fremstår som en absurditet.

Arne Kirk anfører, at en fredning vil blive mødt med krav om erstatning fra lodsejerne. I det omhandlede og beskrevne forløb tilbød vi netop en *frivillig* fredning af vore arealer uden nogen forventning eller krav om økonomisk godtgørelse.

Udfaldet af Molerarbejdsgruppens aktivitet blev i stedet, at vores ejendom blev placeret i et råstofgraveområde - uden at nogen offentlig instans på noget tidspunkt havde forespurgt om vores holdning til dette - endsige informeret os om retsvirkningen heraf.

På den måde "handlede"

Mosebjerget. Arkivfoto

Moler-arbejdsgruppen, hvori Michael Dickenson deltog, med moleret på vores matrikel i et forløb, hvor man friholdt andre områder, og vel at mærke uden at molerindustrien overhovedet havde nogen rettigheder på vores ejendom.

Og i de områder, hvor Skamol afstod fra at grave, blev der tilmed i et konkret tilfælde udbetalt en klækkelig konstant godtgørelse til såvel lodsejeren som Skamol, og aftalen indebar desuden den pikante detalje, at Skamol i øvrigt på et senere tidspunkt på de selvsamme arealer, hvor man havde afstået sin graveret, opretholdt retten til evt. senere at ansøge om indvindingstilladelse efter Råstoflovens § 7. Så molerindustrien fik så rigeligt - og gav i virkeligheden afkald på så lidt.

Når Michael Dickenson i sin skrivelse til Regionen, som beskrevet i artiklen, bagatelliserer vores angivelse af molerforekomsten på vores ejendom, oplyser han i artiklen: "(...) jeg har ikke overblik over, hvordan moleret fordeler sig indenfor matriklerne" - så ville vi finde det mere end klædeligt, om han undersøgte det og skaffede sig dette overblik, forinden han overfor Regionen beklikker troværdigheden af vores oplysning! Og det tilmed uden at informere os om, at han gør det!

I stedet finder han, at Damolin "har krav på at blive orienteret", hvorfor han sender kopi til Damolin.

Foreholdt dette af journalisten er Dickensons kommentar: "...set i bakspejlet ville det *måske* have været *klogt* også at have sendt en kopi til Jør-

"(...) vel at mærke uden at molerindustrien overhovedet havde nogen rettigheder på vores ejendom"

INGER OG JØRGEN SAABY

gen Saaby". "Klogt"? For at undgå efterfølgende kritik af sin handlemåde?

Vi er af den opfattelse, at det ville have været *passende*, om han i stedet erkendte og vedgik, at han havde handlet *forkert*.

Michael Dickenson har i 30 år været medlem af Molerarbejdsgruppen, en lukket, lidet synlig men overmåde magtfuld kreds, som har haft afgørende indflydelse på alle væsentlige beslutninger i moleranliggende i det forløbne tidsrum - og har det fortsat.

Som offentligt lønnet og ansat i vores kommunale forvaltning har vi god grund til at forvente, at han i denne position er embedsmand for os alle - og ikke giver Molerindustrien positiv særbehandling.